

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (čtvrtého senátu)

8. října 2014*

„Státní podpory — Hliník — Preferenční sazba za elektřinu poskytovaná na základě smlouvy —
Rozhodnutí, jímž byla podpora prohlášena za protiprávní a neslučitelnou s vnitřním trhem —
Výpověď smlouvy — Pozastavení účinků výpovědi smlouvy v soudním řízení o předběžném opatření —
Nová podpora“

Ve věci T-542/11,

Alouminion AE, se sídlem v Maroussi (Řecko), zastoupená G. Dellisem, N. Korogiannakisem,
E. Chrysafisem, D. Diakopoulosem a N. Keramidasem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zastoupené D. Triantafyllouem a É. Gippini Fournierem, jako zmocněnci, ve
spolupráci s V. Chatzopoulosem, advokátem,

žalované,

podporované

Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI), se sídlem v Aténách (Řecko), zastoupenou
E. Bourtzalasem, D. Waelbroeckem, A. Oikonomouem, E. Salakaem a C. Synodinosem, advokáty,

vedlejší účastníci,

jejímž předmětem je návrh na zrušení rozhodnutí Komise 2012/339/EU ze dne 13. července 2011
o státní podpoře SA.26117 – C 2/2010 (ex NN 62/2009), kterou Řecko poskytlo společnosti
Aluminium of Greece SA (Úř. věst. 2012, L 166, s. 83),

TRIBUNÁL (čtvrtý senát),

ve složení M. Prek, předseda, I. Labucka (zpravodajka) a V. Kreuschitz, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: S. Spyropoulos, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 4. června 2014,

vydává tento

* Jednací jazyk: řečtina.

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

- 1 V roce 1960 uzavřela společnost Alouminion tis Ellados AE (dále jen „AtE“), kterou v červenci 2007 ve výrobě hliníku v Řecku nahradila žalobkyně, společnost Alouminion AE, s vedlejší účastnicí, veřejnoprávní elektrárenskou korporací, Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI), smlouvu, na základě níž byla na společnost AtE uplatňována preferenční sazba za elektřinu (dále jen „preferenční sazba“).
- 2 Článek 2 odst. 3 smlouvy ve svých různých zněních stanovil prodloužení smlouvy na následující období pěti let, pokud ji nevypoví jedna ze smluvních stran doporučeným dopisem s doručenkou, adresovaným druhé smluvní straně, s výpovědní lhůtou v délce dvou let.
- 3 Na základě dohody uzavřené společností AtE s Řeckým státem a stvrzené legislativním nařízením z roku 1969, měla platnost smlouvy ve znění změn skončit k 31. březnu 2006, nebude-li prodloužena v souladu s jejími ustanoveními.
- 4 V rozhodnutí SG (92) D/867 ze dne 23. ledna 1992, Sporná podpora ve prospěch podniku A[tE], podpora NN 83/91, měla Komise Evropských společenství za to, že preferenční sazba není státní podporou.
- 5 V únoru 2004 oznámila společnost DEI společnosti AtE, že smlouvu vypovídá (dále jen „výpověď“) a od konce měsíce března 2006 na ni přestala uplatňovat preferenční sazbu.
- 6 Společnost AtE napadla výpověď u příslušných vnitrostátních soudů.
- 7 Usnesením č. 80/2007 ze dne 5. ledna 2007 Monomeles Protodikeio Athinon (soud prvního stupně v Aténách, Řecko, rozhodující samosoudcem), vydaným v řízení o předběžném opatření, pozastavil prozatímně a *ex nunc* účinky výpovědi do vydání rozhodnutí ve věci samé (dále jen „první usnesení o předběžném opatření“ nebo „dotčené opatření“).
- 8 Monomeles Protodikeio Athinon měl v prvním usnesení o předběžném opatření za to, že výpověď není na základě smluvních podmínek a použitelného vnitrostátního právního rámce platná.
- 9 Společnost DEI napadla první usnesení o předběžném opatření u Polymeles Protodikeio Athinon (soud prvního stupně v Aténách), který v řízení o předběžném opatření vyhověl jejímu návrhu, s účinností *ex nunc*, usnesením č. 72/2008 z března 2008 (dále jen „druhé usnesení o předběžném opatření“).
- 10 Společnost DEI tak na jedné straně v období mezi výpovědí a prvním usnesením o předběžném opatření, jakož i od vydání druhého usnesení o předběžném opatření neuplatňovala preferenční sazbu. Na druhé straně v období mezi prvním usnesením o předběžném opatření a druhým usnesením o předběžném opatření (dále jen „dotčené období“) měla společnost AtE a následně žalobkyně prospěch z preferenční sazby.
- 11 V červenci 2008 byly Komisi předloženy stížnosti týkající se opatření považovaných za státní podporu ve prospěch žalobkyně a tvořených zejména preferenční sazbou.
- 12 Dopisem ze dne 27. ledna 2010 Komise Řeckou republiku informovala o svém rozhodnutí zahájit řízení podle čl. 108 odst. 2 SFEU zejména s ohledem na preferenční sazbu, kterým zúčastněné strany vyzvala k podání připomínek ve lhůtě jednoho měsíce od jeho data zveřejnění (dále jen „rozhodnutí o zahájení řízení“).

- 13 Rozhodnutí o zahájení řízení bylo dne 16. dubna 2010 zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie* (Úř. věst. C 96, s. 7).
- 14 V rozhodnutí o zahájení řízení vyjádřila Komise pochybnosti o skutečnosti, zda preferenční sazba fakturovaná společností DEI společnosti AtE, poté žalobkyni, během dotčeného období byla ve stejné výši jako sazba uplatňovaná na jiné hlavní průmyslové velkoodběratele elektřiny vysokého napětí, neboť uplatňování preferenční sazby mělo skončit v březnu 2006, ale prvním usnesením o předběžném opatření bylo prodlouženo.
- 15 Komise obdržela připomínky Řecké republiky dne 31. března 2010.
- 16 Připomínky žalobkyně Komise obdržela dne 12. května 2010, 3. března a 4. května 2011 a připomínky DEI dne 17. května 2010. Komise předala tyto připomínky Řecké republice, aby jí umožnila na ně reagovat, což Řecká republika učinila dne 16. července, 6. srpna 2010 a 16. května 2011.
- 17 Dne 1. prosince 2010 si Komise od řeckých orgánů vyžádala doplňující informace. Řecká republika odpověděla na tuto žádost dopisem ze dne 11. února 2011.
- 18 Komise obdržela další připomínky žalobkyně dne 31. května a 4. července 2011.
- 19 Dne 13. července 2011 přijala Komise rozhodnutí 2012/339/EU o státní podpoře SA.26117 – C 2/2010 (ex NN 62/09), kterou Řecko poskytlo společnostem AtE a Alouminion (Úř. věst. 2012, L 166, s. 83, dále jen „napadené rozhodnutí“).
- 20 V článku 1 napadeného rozhodnutí Komise rozhodla, že Řecká republika poskytla protiprávně společnosti AtE a žalobkyni, která je její nástupkyní, státní podporu ve výši 17,4 milionu eur formou preferenční sazby za elektřinu během dotčeného období, a sice od ledna 2007 do března 2008, v rozporu s čl. 108 odst. 3 SFEU.
- 21 Komise rovněž rozhodla, že uvedená podpora je neslučitelná s vnitřním trhem a uložila Řecké republice, aby vymáhala její navrácení žalobkyni (viz článek 1 a čl. 2 odst. 1 napadeného rozhodnutí).

Řízení a návrhová žádání účastnic řízení

- 22 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 6. října 2011 podala žalobkyně projednávanou žalobu.
- 23 Žalobkyně v žalobě navrhovala, aby Tribunál z titulu důkazních opatření podle čl. 65 písm. d) svého jednacího řádu nařídil pořízení znaleckého posudku.
- 24 Podáním doručeným kanceláři Tribunálu dne 30. ledna 2012 společnost DEI navrhla vstoupit do řízení jako vedlejší účastnice na podporu návrhů Komise.
- 25 Tomuto návrhu na vedlejší účastenství společnosti DEI bylo vyhověno usnesením předsedy třetího senátu Tribunálu ze dne 27. března 2012.
- 26 Vedlejší účastnice předložila spis vedlejšího účastníka dne 11. června 2012.
- 27 Komise předložila vyjádření k uvedenému spisu dne 19. listopadu 2012 a žalobkyně dne 23. listopadu 2012.
- 28 Při změně složení senátů Tribunálu byla soudkyně zpravodajka přidělena ke čtvrtému senátu, kterému byla tudíž tato věc přidělena.

- 29 Na základě čl. 64 odst. 2 písm. a) jednacího řádu Tribunál vyzval Komisi k předložení některých dokumentů. Komise této žádosti vyhověla ve stanovených lhůtách.
- 30 Žalobkyně navrhuje, aby Tribunál:
- zrušil napadené rozhodnutí;
  - uložil Komisi náhradu nákladů řízení.
- 31 Komise podporovaná vedlejší účastnicí řízení navrhuje, aby Tribunál:
- zamítl žalobu v plném rozsahu;
  - uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

- 32 Na podporu své žaloby uvádí žalobkyně deset žalobních důvodů, které směřují zaprvé a hlavně ke zpochybnění kvalifikace dotčeného opatření jako nové podpory (první, druhý, třetí a čtvrtý žalobní důvod); zadruhé a podpůrně ke zpochybnění kvalifikace preferenční sazby jako státní podpory (pátý, šestý, sedmý a osmý žalobní důvod) a zatřetí a podpůrně ke zpochybnění povinnosti navrácení nové podpory vyplývající z dotčeného opatření (devátý a desátý žalobní důvod).
- 33 Nejprve je třeba zkoumat první žalobní důvod vycházející z vad ohledně existence nové podpory.
- 34 Co se týče kvalifikace dotčeného opatření jako nové podpory, Komise uvedla v napadeném rozhodnutí následující:
- „8 Společnost A[tE] požívá od svého založení v roce 1960 řady výsad, které jí byly uděleny Řeckým státem, zejména dodávek elektřiny za sníženou sazbu. V souladu s podmínkami stanov, které tyto výsady stanoví, měla být dodávka elektřiny za preferenční sazbu ukončena v březnu 2006 za předpokladu, že společnost [DEI] o této skutečnosti společnost A[tE] včas vyrozumí (s dvouletým předstihem). Dne 26. února 2004 (tedy více než dva roky před ukončením platnosti výsady) společnost [DEI] tuto skutečnost společnosti A[tE] náležitě oznámila a společnost [DEI] poté přestala na konci března 2006 preferenční [sazbu] uplatňovat.
- 9 Od března 2006 do ledna 2007 tudíž společnost A[tE] platila [běžnou] sazbu.
- 10 Společnost A[tE] však zrušení preferenční sazby napadla u soudu a v lednu 2007 nařídil soud prvního stupně jako předběžné opatření opětovné uplatňování preferenční sazby až do vydání rozsudku ve věci samé. Společnost [DEI] podala následně odvolání proti tomuto předběžnému rozhodnutí, které bylo v březnu 2008 zrušeno (rozsudek ve věci samé nebyl dosud vydán).
- 11 Praktickým dopadem soudních rozhodnutí bylo opětovné uplatňování preferenční služby vůči společnosti A[tE a poté žalobkyni] v období od ledna 2007 do března 2008. Během [dotčeného] období zaplatila podle údajů předložených řeckými orgány společnost A[tE a poté žalobkyně] o 17,4 milionů eur méně, než kolik by musel[y] zaplatit podle [běžné] sazby.
- [...]
- f) [Dotčené] opatření představuje protiprávní podporu

- 34 [Žalobkyně] tvrdí, že první [usnesení o předběžném opatření] nepředstavovalo podstatnou změnu preferenční [sazby] [dohodnuté ve smlouvě]. Podle [žalobkyně] jí tudíž nebyla [prvním usnesením o předběžném opatření] poskytnuta nová podpora a preferenční sazba [...] byla zachována jakožto existující podpora.
- 35 Komise nemůže argument [žalobkyně] přijmout. V původních podmínkách preferenční sazby, která představovala existující podporu, bylo uvedeno, že podpora bude ukončena v březnu 2006 pod podmínkou, že společnost [DEI] toto ukončení včas oznámí. Jakmile byla tato podmínka splněna, byla existující podpora ukončena tak, jak vyžadovaly podmínky pro původní poskytnutí preferenční sazby. Jakékoliv poskytnutí preferenční sazby za elektřinu, které splňuje definici státní podpory (jako je tomu v projednávané věci), je tedy novou podporou, i když její podmínky mohou být podobné podmínkám dříve existující podpory. Judikatura [Soudního dvora] jasně stanoví, že prodloužení existující podpory představuje novou podporu a že musí být oznámeno [rozsudky ze dne 12. července 1973, Komise v. Německo, 70/72, Recueil, EU:C:2003:444, bod 14, a ze dne 11. září 2003, Belgie v. Komise, C-197/99 P, Recueil, EU:C:2003:444, bod 109]. Tím spíše to platí, pokud je ukončená existující podpora po několika měsících obnovena.
- 36 Jelikož tato nová podpora nebyla Komisi oznámena podle článku 108 SFEU, je protiprávní.“
- 35 Podle žalobkyně je napadené rozhodnutí stíženo vadou zjevně nesprávného posouzení, neboť Komise má v tomto rozhodnutí zaprvé za to, že smlouva skončila v březnu 2006, i když smlouva stanovila rovněž její prodloužení na následující období pěti let, s výjimkou její výpovědi ve stanovených lhůtách a ve stanovené formě, takže smlouva v březnu 2006 automaticky neskončila.
- 36 Výpověď byla přitom podle žalobkyně v rozporu s vnitrostátními právními předpisy, které stanoví povinnost dodávky elektřiny a představovala zneužití dominantního postavení.
- 37 Zadruhé napadené rozhodnutí je podle ní stíženo vadou zjevně nesprávného posouzení, neboť Komise měla v tomto rozhodnutí za to, že první usnesení o předběžném opatření prodlužuje platnost preferenční sazby, ačkoliv uvedené usnesení nijak nepředjímá meritorní rozhodnutí sporu a zakládá pouze prozatímní překážku věci rozhodnuté s jediným účinkem, pozastavit účinky výpovědi *ex nunc*.
- 38 Zatřetí napadené rozhodnutí je podle ní stíženo vadou zjevně nesprávného posouzení, neboť Komise v něm měla za to, že první usnesení o předběžném opatření bylo „zrušeno“ druhým usnesením o předběžném opatření, kdežto podle vnitrostátního procesního práva druhé usnesení o předběžném opatření mělo za následek „revokaci“ prvního usnesení, tj. bez zpětného účinku.
- 39 Začtvrté je podle ní napadené rozhodnutí stíženo vadou zjevně nesprávného posouzení, neboť Komise měla za to, že dotčené opatření bylo přijato na základě právního režimu, který je „podobný“ režimu existující podpory, kdežto dotčené opatření zachovalo totožnou preferenční sazbu, takže nemůže představovat novou podporu.
- 40 Komise tvrdí, že v napadeném rozhodnutí prokázala, že první usnesení o předběžném opatření představovalo novou podporu, která jí měla být pod sankcí protiprávnosti oznámena.
- 41 Zaprvé tím platnost smlouvy v souladu s jejími ustanoveními fakticky uplynula v říjnu 2006 na rozdíl od toho, co vyplývá z prvního usnesení o předběžném opatření, ve kterém byl proveden nesprávný výklad použitelných vnitrostátních právních předpisů.
- 42 Zadruhé první usnesení o předběžném opatření podle ní představuje opatření, i když prozatímní, a v projednávané věci *de facto* časově omezené, ale zakládající práva s účinky *ex nunc*, takže je novým opatřením.

- 43 Zatřetí, i když Komise připouští, že způsob výpočtu preferenční sazby se nezměnil, uvádí několik argumentů, aby prokázala novou povahu podpory, a sice zaprvé že právní a smluvní základ podpory je tvořen soudním rozhodnutím; zadruhé že hmotněprávní základ podpory již nevyplývá z dohody stran, ale byl stanoven jednostranně podnikem, který je příjemcem podpory od státu, nepřímo (oklikou) prostřednictvím občanskoprávního sporu, zatřetí že důvody obecného zájmu, které existovaly v roce 1960, již neexistují a v zásadě je pouze rentabilita příjemce podpory a za čtvrté, že doba trvání podpory je nejistá a v každém případě postrádá souvislost s hospodářskou logikou, která panovala při stanovení doby původní platnosti smlouvy.
- 44 Ve světle judikatury z toho podle Komise vyplývá, že první usnesení o předběžném opatření tím, že prodloužilo uplatňování preferenční sazby, vytváří novou státní podporu.
- 45 Vedlejší účastnice uvádí ve spise vedlejšího účastníka na podporu argumentů Komise různé skutečnosti.
- 46 Vedlejší účastnice na jedné straně tvrdí, že na rozdíl od toho, co tvrdí žalobkyně, ustanovení smlouvy jí umožnila vypovědět smlouvu s účinností k 31. březnu 2006, jak vyplývá z druhého usnesení o předběžném opatření, přičemž toto druhé usnesení je konečné, pokud jde o to, co bylo ve sporu rozhodnuto prozatímne.
- 47 Na druhé straně měla Komise správně za to, že dotčené opatření prodloužilo existující podporu, takže uvedeným opatřením byla poskytnuta nová podpora.
- 48 Na úvod Tribunál připomíná, že podle čl. 108 odst. 3 SFEU musí být Komise informována o každém záměru o nové podpoře před jejím zavedením a každá nová podpora poskytnutá bez povolení Komise je protiprávní.
- 49 Mimoto podle čl. 1 písm. c) a b) nařízení Rady (ES) č. 659/1999 ze dne 22. března 1999, kterým se stanoví prováděcí pravidla k článku [108 SFEU] (Úř. věst. L 83, s. 1; Zvl. vyd. 08/01, s. 339) je novou podporou „každá podpora, což znamená režimy podpory a jednotlivou podporu, která není existující podporou, včetně změn existující podpory“ a že existující podpora je „schválená podpora, což znamená režimy podpory a jednotlivé podpory schválené Komisí nebo Radou [Evropské unie]“.
- 50 Novými podporami je třeba rozumět opatření přijatá po vstupu Smlouvy v platnost, která směřují k zavedení nebo ke změně podpor, přičemž je třeba upřesnit, že tyto změny se mohou týkat existujících podpor (rozsudek ze dne 20. května 2010, Todaro Nunziatina & C., C-138/09, Sb. rozh., EU:C:2010:291, bod 46).
- 51 V projednávané věci Komise v bodě 35 napadeného rozhodnutí uznala, že preferenční sazba sjednaná ve smlouvě uzavřené v roce 1960, tedy před přistoupením Řecké republiky k Evropským společenstvím, představovala existující podporu, přinejmenším do přijetí dotčeného opatření, tj. před vydáním prvního usnesení o předběžném opatření.
- 52 Naproti tomu Komise v bodě 35 napadeného rozhodnutí rovněž uznala, že dotčené opatření prodloužilo existující podporu tak, že změnilo dobu trvání smlouvy a tedy dobu trvání prospěchu, který představuje preferenční sazba.
- 53 Z judikatury zajisté vyplývá, že prodloužení existující podpory představuje novou podporu, odlišnou od podpory, která byla prodloužena, a že změna doby trvání existující podpory musí být považována za novou podporu (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 4. prosince 2013, Rada v. Komise, C-111/10, Sb. rozh., EU:C:2013:785, bod 58, a Komise v. Rada, C-121/10, Sb. rozh., EU:C:2013:784, bod 59 a citovaná judikatura; rozsudek ze dne 6. března 2002, Diputación Foral de Álava a další v. Komise, T-127/99, T-129/99 a T-148/99, Recueil, EU:T:2002:59, bod 175).

- 54 Rovněž bylo rozhodnuto, že pro použití odstavců 1 a 3 článku 108 SFEU musí být vznik nové podpory nebo změna existující podpory posuzována s ohledem na ustanovení, jimiž byla podpora stanovena, na jejich pravidla a omezení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 9. srpna 1994, *Namur-Les assurances du crédit*, C-44/93, Recueil, EU:C:1994:311, bod 28). Proto pouze v případě, kdy se změna dotýká samotné podstaty původního režimu, mění se tento režim v nový režim podpor (v tomto smyslu viz rozsudek *Todaro Nunziatina & C.*, EU:C:2010:291, body 46 a 47).
- 55 V projednávané věci je přitom nesporné, že první usnesení o předběžném opatření pozastavilo účinky výpovědi smlouvy, na základě níž byla poskytována preferenční sazba, takže první usnesení o předběžném opatření *de facto* prozatímně zachovalo preferenční sazbu během dotčeného období. Je však nutné konstatovat, že cílem ani účinkem tohoto zásahu soudu příslušného pro rozhodování o předběžných opatřeních nebyla změna podstaty existující podpory. Tento zásah totiž ani nepozměnil smluvní ustanovení nebo ustanovení právních předpisů týkající se preferenční sazby, ani nezměnil podmínky nebo meze uvedené sazby, ale spočíval pouze v posouzení legality výpovědi smlouvy.
- 56 Soud příslušný pro rozhodování o předběžných opatřeních se tedy spíše, než aby přiznal novou podporu, jak rozhodla Komise, spokojil s prozatímním rozhodnutím sporu, který mu byl předložen, jež se týká otázky, zda účinky smlouvy, ve které byla sjednána preferenční sazba, zanikly. Z toho nutně vyplývá, že pozastavení výpovědi smlouvy po vydání prvního usnesení o předběžném opatření není považováno za nové zvýhodnění odlišné od existující podpory.
- 57 Na první usnesení o předběžném opatření nelze tudíž nahlížet tak, že zakládá nebo upravuje podporu ve smyslu čl. 108 odst. 3 SFEU.
- 58 Pokud by byl připuštěn opak, byl by vnitrostátní soud příslušný k rozhodnutí o předběžném opatření povinen z hlediska skutkového a právního ve sporu týkajícím se smlouvy, jako v projednávané věci, informovat Komisi a předložit jí k preventivnímu přezkumu nejen nové podpory a změny podpor jako takových, poskytnutých podniku, který je příjemcem existující podpory, ale všechna opatření, která ve stanoveném období ovlivňují výklad a provádění uvedené smlouvy, jež mohou mít dopad na fungování vnitřního trhu, hospodářskou soutěž nebo jednoduše na dobu skutečného trvání podpor, které ve své podstatě nadále existují a zatímco Komise nepřijala žádné rozhodnutí o jejich povolení nebo neslučitelnosti.
- 59 Je tedy třeba rozhodnout, že tím, že Komise kvalifikovala dotčené opatření jako novou podporu, bylo napadené rozhodnutí stíženo protiprávností.
- 60 Argumenty Komise a vedlejší účastnice v jejich písemnostech předložených Tribunálu nemohou tento závěr zpochybnit.
- 61 Tribunál totiž především ve věci, ve které byl vydán rozsudek *Diputación Foral de Álava a další v. Komise* (EU:T:2002:59) sice rozhodl, že i když dotčená zvýhodnění představují pouze prodloužení doby trvání opatření zakládajícího existující podporu, nemění to nic na skutečnosti, že z důvodu úpravy doby trvání dotčené podpory musí být rovněž považována za novou podporu.
- 62 Stejně tak ve věci, ve které byl vydán rozsudek ze dne 1. července 2010 *Itálie v. Komise* (T-53/08, Sb. rozh., EU:T:2010:267), který se týkal prodloužení doby preferenční sazby ve prospěch podniku, Tribunál rozhodl, že uvedená prodloužení platnosti představují „novou“ podporu.
- 63 Tribunál však dospěl k tomuto posouzení pouze proto, že uvedená prodloužení doby platnosti, jež vůbec nejsou automatická, vyžadovala legislativní zásah za účelem pozměnění původně stanoveného zvýhodnění (rozsudky *Diputación Foral de Álava a další v. Komise*, EU:T:2002:59, body 11 až 20, a *Itálie v. Komise*, EU:T:2010:267, bod 70).

- 64 Je nutné konstatovat, že v projednávané věci žádný legislativní zásah nezměnil preferenční sazbu a že první usnesení o předběžném opatření nijak nezměnilo původní vnitrostátní právní rámec.
- 65 Dále ve věci, ve které byl vydán rozsudek ze dne 20. září 2011, Regione autonoma della Sardegna v. Komise (T-394/08, T-408/08, T-453/08 a T-454/08, Sb. rozh., EU:T:2011:493), Tribunál zajisté rozhodl, že podpory poskytnuté na právním základě podstatně se lišícím od režimu schváleného rozhodnutím o schválení, musí být považovány za nové podpory.
- 66 Nic to nemění na tom, že v této posledně uvedené věci byla původní podpora na jedné straně schválena Komisí a na druhé straně byla nová podpora poskytnuta novým nařizovacím aktem, který byl v rozporu s rozhodnutím Komise o schválení (rozsudek Regione autonoma della Sardegna v. Komise, EU:T:2011:493, body 175 až 177).
- 67 V projednávané věci přitom nelze vážně zpochybnit, že účelem dotčeného opatření nebyla změna právního rámce preferenční sazby ve vztahu k preferenční sazbě schválené rozhodnutím Komise, nezávisle na otázce dopadu rozhodnutí ze dne 23. ledna 1992 (viz bod 4 výše) v projednávané věci, pokud jde o existující podporu nikoliv v rozsahu, v němž byla schválena Komisí, ale v rozsahu, v němž byla poskytnuta před vstupem Smlouvy v platnost.
- 68 Konečně nejenom, že právní a smluvní základ podpory nebyl nahrazen soudním rozhodnutím v projednávané věci prostřednictvím účinků prvního rozhodnutí o předběžném opatření, ale tímto základem zůstala smlouva a relevantní vnitrostátní právní předpisy, jak jsou vykládány prozatímne v prvním rozhodnutí o předběžném opatření, nezávisle na otázce hospodářského kontextu existujícího při uzavírání smlouvy a otázky možnosti a legality výpovědi, která nebyla k datu přijetí napadeného rozhodnutí předmětem soudního rozhodnutí ve věci samé.
- 69 Prvnímu žalobnímu důvodu musí být tedy vyhověno a napadené rozhodnutí je nutné zrušit, aniž by bylo namístě rozhodnout o ostatních žalobních důvodech, ani o žádosti o důkazní opatření, kterou podala žalobkyně.

K nákladům řízení

- 70 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu se účastník řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že žalobkyně požadovala náhradu nákladů řízení a Komise neměla ve věci úspěch, je důvodné posledně uvedené uložit, že ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené žalobkyní.
- 71 Podle čl. 87 odst. 4 třetího pododstavce jednacího řádu ponese vedlejší účastnice vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (čtvrtý senát)

rozhodl takto:

- 1) Rozhodnutí Komise 2012/339/EU ze dne 13. července 2011 o státní podpoře SA.26117 – C 2/2010 (ex NN 62/09), kterou Řecko poskytlo společnosti Aluminium of Greece SA se zrušuje.**
- 2) Komise ponese vlastní náklady řízení a nahradí náklady řízení vynaložené společností Alouminion AE.**
- 3) Společnost Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI) ponese vlastní náklady řízení.**

Prek

Labucka

Kreuschitz

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 8. října 2014.

Podpisy